

[Lundberg.]

jeg nævner det kun i denne Forbindelse for at underbygge min Paastand om, at saaledes forholder det sig med de Herrer. De fører ikke noget Bevis for, at de gennem dette Lovforslag giver Lønarbejderne i Danmark en eneste Smule mere Frihed, end de har i Dag.

Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke fordybe mig meget i. Der var ellers god Anledning til at tale om et og andet, bl. a. Afsnittet om Vurderingerne. Jeg ser, der skal være et Over-Skyldraad, bestaaende af en Formand samt 2 landbrugskyndige og 2 bykyndige Medlemmer, og at der skal vurderes en Gang om Aaret. For Tiden har vi saamænd Besvær nok med at naa igennem den 5-aarige Periode, vi har, saa hvordan det skulde gaa til, at 5 Mand kunde komme gennem Klagesagerne en Gang om Aaret, ved jeg ikke. Det vil i hvert Fald kræve helt andre Tilstande end dem, vi lever under, og jeg skal naturligvis ærligt indrømme, at jeg betragter dette Afsnit om Vurderingerne som et fast og uadskilleligt Led af hele Reformen, men paa den anden Side har det jo saa ogsaa langt mindre Værdi at drøfte det; det er jo ikke et Forslag til Ændring af den nuværende Ejendomsskyldlov, men Forslag til en Ordning under helt andre Forhold end de nuværende, under tænkte Forhold. Naar jeg ser paa Forslaget rent umiddelbart ud fra de nuværende Forhold, maa jeg sige, at det ikke virker meget overbevisende. Jeg ser, at der ogsaa skal fremlægges Kort over Vurderingerne; dette Spørgsmaal er jo for øvrigt allerede løst; Kortene vil ganske vist ikke blive fremlagt offentlig den første Gang, fordi man ikke stoler paa Resultaterne, men senere vil de blive det.

De aarlige Vurderinger er Skyldraadsformændenes Opgave, men hvis vi skal have Amtsskyldkredse, og Formanden personlig skal deltage i Vurderingen af samtlige Ejendomme i Amtsskyldkredsen — ja, de Herrer maa undskylde, men blot det mindste Kendskab til Ejendomskyldvurderingerne udelukker, at man kan gaa ind paa saadan en Tankegang, selv om vedkommende Formand blev fast Embedsmand og ikke skulde bestille andet.

Det er jo Grundrenten, der skal ansættes, og ikke Grundværdien. Jeg forstaa

naturligvis godt, at naar den Tid kommer, da det store Rige er oprettet, mener Retsforbundet, at der ingen Handelsværdi er mere, saa handles der ikke med Ejendommene; det maa være derfor, man skal ansætte Grundrenten og ikke Grundværdien, for ellers kunde man lige saa godt ansætte Grundværdien. Det er jo nemlig de samme Ting, der skal tages Hensyn til, Boniteten og Beliggenhedsværdien. Hvordan man for Resten skal bestemme Beliggenhedsværdien, naar man ikke har noget Begreb om Handelsværdien, ved jeg ikke — ja, alting kan selvfølgelig gøres teoretisk, men jeg maa indrømme, at helt let er det nu ikke at forstaa dette Princip. Hvad Grundrenten er, kunde nok trænge til at blive klaret lidt mere. Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen sagde til Ministeren, at han skulde bare bruge sin Forstand, men jeg tror, jeg tør sige, at selv om alle Vurderingsmændene i en Kommune slog sig sammen med den Forstand, de raadede over, vilde det blive vanskeligt at faa det Princip indarbejdet, at Grundrenten skal ansættes med det samme.

Men jeg skal ikke hænge mig i det, for dette Afsnit om Vurderingsmyndighederne har ikke saa megen Interesse, da jeg gaar ud fra, det hænger sammen med det andet Forslag. Vi har set, hvilken Behandling Regeringens Forslag om Ejendomsskatternes Omlægning og Forslaget om Grundværdistigningsskat har faaet her i Vinter, og herefter er der jo neppe nogen af os, der venter, at dette Forslag vil blive gennemført i denne eller de førstkommende Samlinger, saa der vil blive rig Lejlighed til at drøfte det. Jeg betragter det som en Fane, man har hængt ud ad Vinduet, man vil have en principiel Drøftelse af Lovforslaget, og det kan maaske give Anledning til, at Udarbejdelsen næste Gang bliver bedre. Vi har, som sagt, i Princippet ikke noget imod at gaa videre og videre med Grundskyldstanken, og det ærede Medlem Hr. Hans Hansen behøver saamænd ikke at sidde og se glad overrasket ud, for der foreligger jo Kendsgerninger og Beviser herfor, hvad jeg allerede har nævnt, og det er altsaa ikke noget nyt.

Der er med et mildt Ord enkelte Ting i Lovforslaget, som jeg ikke kan forstaa, f. Eks. hvorledes man kan give Skødehaverne fuld Erstatning gennem Afdrag paa Grundvær-